

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 r. , w sprawie VIII C 4371/13 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zasądził od R. K. na rzecz Ł. P. kwotę 4.459,46 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2013 r. ; nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie punktu 1 co do kwoty 1.347,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2013 r.; zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nakazał zwrócić ze Skarbu Państwa na rzecz powoda nadpłaconą opłatę sądową w kwocie 123 zł .

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy , Sąd Okręgowy przyjmuje za własne .

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana . Zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego : art. 535 w zw z art. 545 § 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie , a w konsekwencji błędne przyjęcie, iż jedynymi obowiązkami kupującego wynikającymi z umowy sprzedaży jest obowiązek odbioru towaru i zapłaty ceny , obowiązek zaś sprawdzenia odebranego towaru nie jest obowiązkiem a uprawnieniem kupującego; art. 155 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię i chybione przyjęcie iż , klauzula „przed obiosem proszę sprawdzić jakość i odcień płytek oraz zgodność odbieranego towaru z dokumentem zakupu, po ułożeniu w/w usterki nie będą podstawą do złożenia reklamacji” znajdująca się na fakturze zaliczkowej końcowej nie została podana kupującemu do wiadomości w trakcie zawierania umowy sprzedaży przez strony , a już po jej zawarciu i uzgodnieniu wszystkich essentialia negotii ; art. 385¹ k.c. przez błędną jego wykładnię i w konsekwencji chybione przyjęcie przez Sąd I instancji , że zapis znajdujący się na fakturze zaliczkowej końcowej stanowi niedozwoloną klauzulę umowną; , art. 494 k.c. w zw z art.224 § 1 k.c. poprzez błędną ich wykładnię i w konsekwencji chybione przyjęcie przez Sąd Rejonowy ,iż odstąpienie od umowy nie rodzi konieczności zadośćuczynienia obowiązkowi zwrotu towaru w naturze , a w efekcie, iż powód zachował prawo do odstąpienia od umowy sprzedaży zawartej z pozwana mimo założenia płytek; art. 361 k.c. poprzez błędną jego wykładnię , a polegającą na chybionym przyjęciu przez Sąd meriti, iż istnieje związek przyczynowy pomiędzy działaniem pozwanej a roszczeniami powoda wypłaty odszkodowania tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z wymianą ceramiki i tytułem zwrotu kosztów związanych z utrzymanie mieszkania, w którym powód mieszkał w czasie remontu ; art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego . W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa ponad kwotę 1.347,48 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zażył,

co następuje :

Sprawa toczy się w postępowaniu uproszczonym przez co , jak stanowi przepis art. 505¹³ § 2 k.p.c. - jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Nie doszło w sprawie do naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisów art. 535 w zw z art. 545 § 2 k.c. Wbrew tezie apelacji , Sąd I instancji nie stanął na stanowisku, iż sprawdzenie nabytego towaru jest prawem a nie obowiązkiem kupującego . Nie zauważyła natomiast pozwana specyfiki stanu faktycznego tej sprawy . Nabyty przez powoda towar został dostarczony do jego domu kurierem . Płytki posiadały „przykurzoną” fakturę . W lokalu panował kurz , co jest normalne przy pracach remontowych polegających na kładzeniu glazury. Mogło to spowodować wyjątkową , jak w tej sprawie sytuację – że nie zauważono , iż dostarczony towar odbiega od zamówionego . Nadto , osiłą tej sprawy jest wprowadzenie kupujące w błąd przez sprzedawcę . Bezspornym bowiem w sprawie jest to , że sprzedawca na panelu wystawienniczym prezentował płytki jakimi nie dysponował , a odbiegały one wyglądem od płytek oznaczonych tym samym symbolem u dostawcy . Ta okoliczność zwalnia nabywcę z obowiązków , o których pisze się w skardze apelacyjnej .

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację , a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.